

REVISTA ORĂȘTIEI

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară 5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr. Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sânt a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic în Orăștie (Szászváros).

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl. Pentru România și străinătate 10 fr. la an. Manuscripte nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate nu se primesc. Abonamentele se plătesc înainte.

In unire e tărie.

Organisarea noastră economică este un fapt împlinit. Toate zierele române dela noi au luat cu multă căldură la cunoștință vestea despre înființarea reuniunii noastre de agricultură. Lumea așteaptă acum dela noi o activitate întinsă, ca să producem roade în direcția în care voim a apuca. Și cu ajutorul lui D-zeu și cu o bună-înțelegere între noi înșine, nădăjduim a duce la bună isbândă cauza, căreia i-am ridicat un steag aici în Orăștie. Bărbați destoinici, fruntași luminați avem din belșug în acest oraș, tot oameni angajați deja și în luptele noastre politice și în cele bisericesti. Ear' dacă în jurul lor se vor strînge rîndurile puternice ale țărânilor noastre iubite, cetate vom face aici, cetate măreață și oțelită împotriva vrășmașilor. Știe doar ori-cine, că economia este temelul cetății noastre naționale.

Dar' nu despre reușita și viitorul organizațiunii noastre făptuite voim să vorbim; nu, căci aceste sunt asigurate pe deplin prin caracterul și poziția bărbaților cari o vor conduce. Ci, plecând dela cele săvârșite acum de noi, voim a vedea, ce se face în celelalte părți ale poporului nostru de-opotrivă năpăstuit în această țeară.

A fost odată un timp, — nu e mult de-atunci și totuși ne pare ca o dulce poveste, — când *Sibiul* era leagănul tuturor acțiunilor, isvorul din care porniau rîuri-rîuri ca să se reverse peste câmpia românilor.

Aveam atunci la Sibiul un număr de bărbați, atleți ai gândirii și ai cinstei omenești. Li intrunise la un loc spiritul marelui Șaguna. Șaguna le era programul lor. Ideile și visurile lui voiau să împlinească, ca neamul să-l ridice la mărirea dorită de densul.

Și punându-se pe muncă, ei au săvârșit muncă de uriași. În zece ani poporul nostru a înaintat cât într'o sută.

Acești bărbați ne-au înființat întâia reuniune agricolă, unica de felul acesta ce am avut până acum. Nespun de mari au fost succesele reuniunii agricole din Sibiul pentru poporul nostru. Ea a învățat poporul a introduce o cultivare rațională a pământului și a se folosi de mijloacele mai practice pentru exploatarea pământului. Ea a dat poze pentru înființarea tovărășiilor sătești și introducerea băncilor sistem Reiffeisen. Bărbații din sinul acestei reuniuni au alcătuit cărți de economie pentru popor. Și în chipul asta binefacerile învățăturilor lor au căzut ca o ploaie mănoasă nu numai pentru marele comitat al Sibiului, căci pilele bune au pătruns și pe aiurea, îndemnând poporul la muncă reală.

Aceiași bărbați, apostoli ai providențialului Metropolit, au întemeiat atunci un centru politic pe seama poporului prin crearea »Tribunei«. Nu noi, ci istoria va trebui să recunoască, cum »Tribuna« dela 1884 până în toamna anului 1895, cât ea a existat aieva, a deștelenit câmpia spinoasă și a sămănat nobilele sămînțe, din cari au răsărit deșteptarea conștiinței naționale și faptele cele mai mari ce s'au săvârșit dela 1848 până astăzi: Memorandul și conferențele din Sibiul.

Aceiași bărbați mai departe ni-au deșteptat dragostea pentru limba și literatura noastră. Și de unde până atunci ne ținea locul închinarea prea mare înaintea limbii strămoșești-latine și desconsideram cu totul dulcea limbă a poporului, *Slavici* și cu ai sei elevi ni-au adus la isvor și ne-au învățat să scriem, ca să ne înțelegem. Ei ne-au alcătuit o bibliotecă anume a poporului, care chează pipăibilă a rămas destoiniciei lor.

Astfel era atunci Sibiul. Și poporul român privea cu mândrie la el. Și poporul român se adăpa zilnic din el Sfaturi practice, idei de însușire națională și falnicele acțiuni de-acolo dela acei bărbați porniau. Și așa se și convenia, căci ori-ce popor trebuie să abă un centru, spre care trebuie să privească în toate timpurile și deja de pe la începutul acestui veac de centru fusese ales Sibiul.

Dar' timpul de care am vorbit a trecut. Apostolii lui Șaguna s'au risipit. Unii dintre dînșii dorm somnul cel vecinic, de pildă bătrânul Bechnitz și deșteptul Dr. Brote, alții s'au retras măchniți de chiar faptele *creaturilor* lor și numai pușini mai stau la brazdă și aceștia sunt cei dela »Reuniunea agricolă« de-acolo.

Și în locul lor? Niște oameni neputincioși, cari au distrus toate cele-ce s'au zidit înainte.

Resultatele unei munci grele și înțelepte de atâția ani ei le-au sfîrmat. Organizația noastră politică din vina lor am pierdut-o. Reputația cea mare a luptei noastre naționale de ei s'a terfelit. Legăturile dintre popor și fruntași, biziunța poporului în conducătorii sei firești prin *dînșii* s'a nimicit. Aventul nostru, înaltele noastre sentimente, curagiul și încrederea noastră în viitor tot prin dînșii s'au înăbușit.

Și în schimb ce-au zidit ei de când s'au retras adevărații nostri conducători la anul 1895?

Căutați mai întâi pe terenul *economic*, unde cei retrași erau atât de puternici și nu veți găsi nici un fapt datorit lor. *Nici un fapt!*

Căutați pe terenul *literar* și earăși veți vedea că în loc de literatură, »autorizații« fac mazăgălitură de hârtie.

Căutați pe terenul *politic* și nu veți găsi nici umbră de fapte, *nici cea mai palidă umbră de fapte!*

Nimic, nimic, căci firea lor este pornită numai spre distrugere, spre negarea faptelor altora, spre adormecare și suspiționări. Crearea sau zidirea nu este în firea nici în puțința lor!

Și încă ceva: cetiți »Tribuna« de acum, acest bucin al distrugătorilor. Față de vechiul organ național ea este ca un om decăzut față de unul cu caracter firm și cinstit. E o potaie ce latră-latră, înșiră la vorbe-vorbe și nici un rost pozitiv, nici o ispravă... Sau este cineva între D-Voastră, onorați cetitori, care a găsit vre-un capital politic, vr'un program de acțiuni, sau un singur grăunte de cumișenie în pleava cea multă ce zi cu zi se vîntură de cătră cei din Sibiul? Imposibil!

Vedeți așa stăm cu Sibiul de azi! Și din aceste motive acel oraș nu mai este un centru al conducătorilor nostri. Din aceste pricini el nu mai este leagănul tuturor mișcărilor, nici isvorul din care să mai pornească rîuri ca să se reverse peste câmpia românilor.

De aceea datorința noastră a tuturor este, ca să ne ferim cu tot dîndul de-a cădea și cei de prin alte orașe în păcatul distrugător, în care au căzut unii domni din Sibiul.

Să privim deaproape rîul ce l'au cauzat neînțelegerile dintre ei asupra întregului nostru popor și să ne nisum a nu-l comite și noi, ci cu toții din toată inima și cu suflet curat să lucrăm pentru-ca în mijlocul nostru să domnească pacea și bunăînțelegere, aducându-ne totdeauna aminte de cuvintele poetului care zice:

Unde-i unul nu-i putere
La nevoi și la durere
Unde-s doi puterea crește
Și dușmanul nu sporește

și că numai

In unire este și tărie!

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI“

ALELUIA!

Se 'ntunecă cerul și 'nghiață pământul
Și clipele mor împetrite,
Pădurile negre se luptă cu vîntul
In foșnetul frunzelor reci risipite,
Pe când în șiraguri trec pasări zorite
Trec corbii cîntînd aleluia!

Armatele firii în luptă se 'ncear
Și cad la pământ obosite
Se 'nalță din codru sîlbatec în aer
Al brazilor plînsset și vaer
In vîntul ce sună-aleluia!

Pădurea prin ploaie se 'ntinde jilavă
Scheletele-'i zac pretutîndeni,
Vulturul se 'nalță din cuiburi în slavă
Țipînd ca o feară bolnavă.
Ear' apele cîntă în ropot de grindeni
Prin vîi și pe ripi — aleluia!

Spre ziua cad fluturi ușori de ninsoare
In giulgi nesfîrșit.
Și soarele 'ncremene de stîncă înfipt
Și varsă oceanul de sânge și moare
Și liniștea cade, și ziua se stînge
Ear' noaptea adîncă, adînc se resfrînge
In sufletul nostru pierdut, adormit,
De același etern Aleluia!

(„C. lit.”)

G. Silvan.

Vitejii basmelor românești.

In graiul poporului românesc găsim atâtea și atâtea mărgăritare, din cari capete di-bace ar putea înjgheba opere prețioase, cu menirea de a pune înaintea ochilor necredincioși viața lăuntrică și trumseștea gândirii acestui neam. Și nu-i greu a-i cunoaște firea din comorile lui de vederi și cugetări, fie ele păstrate din grai în grai, din cele mai vechi timpuri, fie plămuite de închipuirea și gândirea generațiunilor mai noue în scurgerea vremii.

Așa, cine n'ar vedea în *Feti-frumoșii* nostri, în starea lor măreață și totdeauna nobilă, chipul și blîndeșea unor fii merituoși ai românismului din timpuri legendare?

Cine n'ar recunoaște în *Ileana Cosânzeana*, tipul frumuseții închipuite, ori în *Mina Haiduceasa* pe cel al curagiului și bărbăției fiicelor de Român din timpuri când trebuiau ca singure cu cușitul și flinta să-și aperse cîntea feciorească la care țineau ca și la viață!...

Un *Fet-frumos*, de pildă, nu e o persoană care să fi trăit cândva, ci e *voinicul-frumos* pe care-l reprezintă în închipuirea sa Românul ca ideal, ca chipul perfect al vredniciei, al nobleței și curagiului fără seamăn; căruia

li pune în față *smei, mama pădurii*, ori-cine mai știe ce s'griproaică care e mai totdeauna o vrăjitoare de acelea care încheagă apele; ear' la îndemână vre-un cal nesdravăn, o istețime nelntrecută și un buzdugan pe care li »aruncă să spîntece norii și să cadă departe tot cale de-o zi« sclipind prin aer »ca un vultur de oțel, ca o stea nezdravănd«.

In totdeauna se naște în împrejurări grele, în timpuri de restriște, și sunt fii sau de împărat (de obicei singurul fiu născut la bătrînețe și prin puterea rugăciunilor sau a vrăjitoriei), sau sunt fii de oameni săraci, dar virtuoși, ori fii vitrigi și năpăstuiți...

»Cresc într'o lună cât alții într'un an« și când ajung la vîrsta deplinei puteri, pribegesc în lume pentru a răpi vre-o fată de smeu, ori de-a găsi pe fata răpită și păzită de vre-un »*motan cu șapte capete*«, să-și caute norocul pe *tărîmul celalalt*, ori »*viață fără moarte și tinerețe fără bătrînețe*«, de-a pururi însă cuprinși de *dorul voiniciei*.

Tot ce a făcut suprașiresc vre-o persoană plină de bărbăție în trecerea veacurilor, poporul în iubirea de al seu, luptă pentru a desăvîrși vre-un lucru pe care și-l închipuește mîndru și isteț; ear' după-ce l'a mîrit îndeajuns, își crează alt voinic, alt fet-frumos, de al cărui nume acață tot ce-i pare mai potrivit, tot ce presupune că s'ar fi putut în-

tîmpla vre-odată și când povestește începe întotdeauna:

»A fost odată ca nici odată, că dacă n'ar fi (fost) nu s'ar povesti«, voind să arate prin aceasta, că spusele sale sunt demne de tot crezămîntul.

Ce li pasă lui dacă n'a fost și n'a putut fi așa, când își spune »*că dacă n'ar fi (fost) nu s'ar povesti*«; când e atât de frumos să se auză pe sine povestind vrednicia fără seamăn a viteazului său, pe care li plimba peste tot pământul după glasul destinului!...

Și ce-i pasă, dacă cele-ce povestește sunt prea mari pentru a putea fi săvârșite de ființă omenească, când își are voinicul călare pe cal nezdravăn, și-i pune în mână paloș tăios!

Poveștile Românului au un »nu știu-ce« și un »nu știu cum«, au un farmec pe care-l vom fi simțit fiecare în nopțile lungi și geroase de iarnă, ear' cea mai mare parte din aceste basme, au un netăgăduit fond moral, care servește pe lângă desvoltarea fantasiei și îmbogățirea limbii, la cultivarea sentimentului religios.

Totuși, și aci trebuie să ne folosim de învățătura Sf. Vasilie: »...luând ceea-ce este de folos, să știți ce trebuie a trece cu vederea«.

Gr. Pătrășcoiu.

Din Bucovina.

Prigonirea preoților

Văzând bar. Bourguignon, că n'a putut împedea preoțimea română de la participarea mare în întruniri, s'a apucat acum să tragă în cercetare disciplinară pe toți acei preoți, cari au luat parte la ea.

Eată, pe scurt, ce scrie »Patria« din Cernăuți despre aceste prigoniri.

Șesprezece preoți români din decanatul Câmpulungului, geniul semnătorilor protestului din 31 Aug. au fost sustrași prin ore întregi unor interogatorii severe în cestiunea acestui protest.

Majoritatea preoțimii din decanatul Gura-Homorului a primit deasemenea citațiuni — dar' îmbolnăvindu-se (?) unul din d-nii comisari, s'au amânat cercetările disciplinare. Pe astăzi era să se prezente păr. din Dragoesti în Gura-Homorului, ca să dea seamă nu numai pentru semnarea protestului decanatului său, ci și pentru niște »pretensiuni« (?) incorecte de bani. Sate întregi au fost citate ca martorii și, amânându-se cercetarea, au fost sătenii în miezul nopții treziți, ca să li-se spună, că cercetarea s'a amânat.

Este deci clar ca lumina zilei, că cercetarea n'a fost îndreptată numai față de singularități preoți, ci față de întreaga noastră preoțime, și dacă cercetările s'au întrerupt este a se ascrie aceasta intervenirii cercurilor conducătoare vieneze.

În ședința din 16 n. l. c. au înaintat deputații noștri o interpelațiune energică parlamentului în cestiunea acestor persecuțiuni.

Vedem deci că lupta noastră se poartă sistematic și cu energie și acum mai mult ca ori și când se impune consolidarea tuturor puterilor noastre pentru a rupe capul sistemului actual.

Purtarea preoțimii noastre ne este garanța cea mai sigură, că victoria va fi pe partea noastră.

Eată d. e. ce a răspuns părintele Dimitrovici consilierului Fekete, la finea interogatorului ce i-s'a făcut:

— Este într'adevăr pornită contra mea cercetarea disciplinară, sau este aceasta numai un simplu interogator?

La ce Fekete a răspuns:

— »Eu doară V'am spus îndată la început, ear' urmările aveți să le ascrieți numai Dniilor voastre înșiv«.

Atunci dl Dimitrovici a zis:

»Da, aceste le voi suporta eu singur, însă în convingerea, că am voit să aduc asigurarea loialității mele și a neștrămutatei fidelității la treptele prea înaltului tron!

Ear' dl preot Popșor, indignat că tricolorul nostru este batjocorit, a zis:

»Când moșul meu jurase sub steagul tricolor cu alți 40.000 la Blaj credință împăratului, și când moșul meu luptând sub acest steag a murit în anul 48 pe câmpie în luptă contra Ungurilor răsvrătitori, atunci era acest steag bun și stimat, dar' acum e luiduit de toți«.

Ziua întreagă de Vineri era hotărâtă pentru cercetarea în contra părintelui Procopovici. Pentru aceea s'au chemat și toți țeranii, cu cari a luat dl Adelsberger protocol. Țeranii

în număr foarte considerabil din Lucacești, Măzănăești, Dragoești și Tolova (care are tot de a face cu arândările nenorocite de ale fondului religiosar) au căpătat Vineri în 17 n. l. c. soroace.

Deodată pe la miezul nopții satele aceste au fost alarmate de strigăte și nemaipomenite lătrări de câni. Ce să vezi? Dela Homor au venit hamali și alți indivizi să aducă revocări pentru țărani.

Aceștia, natural, nu puteau ști, unde o-ua unul sau altul, trezeau deci oamenii din somn spre a-i întreba; aceștia ear', treziți din somnul lor, huiua și-i ocăreau indignați. Câni satului lătrau în mod înspăimântător, oameni nu știau ce s'a întâmplat, umblau ca nebulii, întrebând în dreapta și în stânga, că ce făcose a dat peste sat. Unii gândeau, că poate hoții au intrat în sat.

Hamalii de altă parte consternați de scandalul provocat nu știau încotro.

O batjocură și comedie cumplită cum nu se mai poate!

Predarea revocărilor la țărani a ținut până dimineața, mai ales în Lucacești, unde erau cei mai mulți; peste 60 au primit citațiuni. Vineri dimineața își istorisau țeranii în grupuri minunții despre miracolele din noaptea trecută. La unii gospodari s'au rupt câni și erau să mănânce pe sërmanii hamali, cari se apărau cu băte rupte din gardurile oamenilor, alții au intrat în hartă cu gospodarii treziți din somn ș. a. m. d. Oamenii susțin, că așa ceva n'au mai pomenit de mult: Bar. Bourguignon poate fi mândru de isprăvile sa!

Fiascul lui Bourguignon.

Aflăm la încheierea foii, că guvernul central din Viena a sistat telegrafic cercetările disciplinare contra preoțimii. Aceasta s'a notificat, precum aflăm, și consistoriului.

Deputații Lupul, Dr. Țurcan și Dr. G. Popovici au intervenit în cestiă cercetărilor disciplinare, la care e supusă preoțimea noastră, la ministrii competenți. Persecuțiunea se cualifică ca un nou act de imprudență și arbitragiu a bar. Bourguignon. Preoții noștri pot fi liniștiți. Ei nu sunt culpabili și de aceea nu li-se poate face nimic. Dar' vai de acela prin care atâta zarvă a intrat în țeară.

Un pas înainte.

Primul pas pentru începerea activității »Reuniunii economice din Orăștie« s'a făcut Luni în 20 Nov. n., ținându-se în acea zi prima ședință a comitetului.

Dl Dr. I. Mișu, președintele Reuniunii arătând scopul acestei prime ședințe, a propus ca deocamdată să se stabilească un program de lucrare mai mărginit. Să se facă în primul rând tot ce se află că ar fi mai grabnic și mai de lipsă pentru popor.

Astfel s'a statorit apoi, ca activitatea Reuniunii să se înceapă cu prelegerile economice printre popor.

Tot dl Dr. Mișu roagă după aceasta pe cei prezenți, ca să se insinue fiecare de bună-

voe cu ceea-ce dorește a se produce naintea poporului. Așa dl Ioan Mihail a promis că va îndemna poporul la cultivarea trifoiului; dl C. Baicu va ținea prelegeri despre legumărit și pomărit; dl D. David despre vierit; dl I. Fleșeriu despre pomărit și stupărit; dl N. Mihăilă despre cultivarea și nobilitarea vitelor; dl N. Andreiu despre îngrijirea și păstrarea bucatelor și dl I. Moța despre însemnătatea tovărășiilor agricole și a altor însoțiri.

Aceste prelegeri folositoare se crede că se vor începe încă în decursul acestei ierni.

S'a hotărât mai departe, ca încă în primăvară Reuniunea să procure pentru membrii ei semințe de tot felul, altoi și diferite mașini agricole.

Pentru înscrierea de membrii noi se va redacta acum și un apel.

În scopul, ca Reuniunea să-și poată mai cu succes împlini datorința, s'a statorit ca ea să-și înființeze și o foaie economică, care să apară sub auspiciile sale.

Ședințele lunare ale comitetului, conform statutelor, se vor ținea în prima Sâmbătă a fiecărei luni.

CORESPONDENȚA

O dorință.

Vinerea, 22 Nov. n 1899.

Onorată Redacțiune!

După o vacanță de 9 luni, abia în ziua de 16 Nov. n. și-a căpătat comuna Vinerea pe notarul seu, în persoana dlui Al. Herlea, fiul fostului notar din loc, intrunind majoritatea voturilor.

La aparență și pentru omul neorientat, numele comunei Vinerea promite o mulțime de nădejdi și se crede că ea ar fi în toate fericită, deoarece ce numără peste 2000 de suflete și e curat românească, ear' zidirile locuitorilor sunt cât se poate în stare bună; are un câmp extins etc., tot atâtea semne de fericitate, dragoste, pace și bunăînțelegere între locuitori. Durere însă, că lucrurile nu stau tocmai așa, ci cu mult mai rău, deoarece cele-ce se petrec aici, nu pot să înveselească pe nime, decât poate-ca pe dușmanul, care se bucură de ura dintre frați.

La prima vedere lucrul se prezintă ca-și-când Românilui i-ar fi dat ca unde nu are altceva de făcut, acolo să se certe și să se războiască chiar cu ai sei proprii și ca-și-când spiritul de partidă și de clică trebuie să existe în sângele lui. Că acest spirit este adânc înrădăcinat între noi, și că ce urmări rele are, se poate vedea și din cele-ce se petrec în comuna noastră Vinerea.

Așa cred, că aici mai mult ca ori-și-unde, biserica, școala și averea comunală, toate sufer de această boală imorală. Averea bisericii e în pericol de-a se perde cu totul, dacă se va mai continua pe calea apucată. Deși dis-

pune de vre-o 3000 fl., ea tot nu poate dispune de ei, căci dacă are vre-o lipsă de bani, e silită să împrumute. Așa și cu birul dela pământurile bisericii, le stă oamenilor în voie a le plăti.

Nu mai puțin rău stau afacerile școlai. Deși școala pretinde reparaturi, nu le poartă nimeni de grije. Copiii de școală cercetează școala după placul părinților lor. Așa că dacă au numai puțin de lucru, atunci îi rețin dela școală.

Ce privește averea în bani a comunei politice, suntem într'un adevărat chaos. Insași reprezentanța comunală nu e în stare a spune cât e averea ei. Se vorbește de o sumă de 18.000 fl. împrăștiată pe la particulari, dar' se vorbește, fără a se încerca cu dinadinsul, că nu se mai pot încassa, cu toate-că după acei bani se plătește și darea corăspunzătoare. Positiv se știe însă aceea, că comuna e datoare cu vre-o 12.000 fl.

Apoi nu mai puțin rău stăm și cu regularea căilor de hotar, din care cauză oamenii încă sufer pagube. Unele în vite, altele în cară, și ear' altele în pământuri, căci se fac căi atât peste cele sămănate cât și peste cele nesămănate.

Multe rele aș mai putea spune despre această comună, dar' mă mărginesc, crezând că celor-ce le stă în putere și doresc fericiirea comunei, se vor însui ca să le curme.

Și toate aceste rele, ca dreptindenea, așa și la noi, isvoresc din ura dintre frați. Și nu m'aș mira atât de mult dacă aceasta s'ar vedea numai la necărturari, dar' ea există și la cei cu carte. De aceea până când noi Români nu vom pune la locul ce i-se cuvine pe fiecare dintre noi, cărturar sau necărturar, până atunci de aceste rele nu vom scăpa.

Amintind pe scurt despre aceste lucruri rele ce băntue comuna noastră, mă adresez acum către nou alesul notar, ca factor însemnat pentru progresul comunei noastre, și-l rog să nu alimenteze răul, ci întrucât îi stă în putință să caute a-l desrădăcina, căci aceasta făcându-o, o face nu numai în interesul unora din această comună, ci chiar și în interesul propriu, atât moral cât și material.

Dee D-zeu ca așa să fie!

Sincerul.

PACEA LUMII

Războiul din Transvaal.

Știrile ce ne sosesc zilele acestea despre război, sunt tot mai favorabile pentru Buri, încât s'ar crede, că din acest război, chiar și la urma urmelor, ei vor eși învingători.

Eată știrile despre decursul războiului:

Londra, 16 Nov. n. Buri toată ziua au bombardat orașul Ladysmith. Mai multe zidiri sunt în flăcări. Pe un teren de luptă dela oraș spre meazăzi, o grupă de Buri au silit pe trupele engleze să se retragă cu mari pierderi.

Londra, 17 Nov. n. Trenul englez ce se ducea spre Estcourt a fost scos din șini de către Buri. Aproape toți Englezii, vre-o

Modista.

Nuveletă.

E aproape un an de zile de când banca stă pustie sub copacul bătrân din alee. Aici se întâlneau odinioară două suflete și stăteau ore întregi îmbătați de tainele iubirii, mărturisindu-și gândurile.

Unde este acel tinăr cu chip serios, meditativ, cu zimbetul ademenitor, cu ochii blânzi și vii ce exprimau inteligența omului de studiu!

Unde este fetița drăgălașă, sglobie, cu nișcări nervoase ce trădau nerăbdarea, cu privirea la cărarea ce vine în largi cotituri spre bancă, unde în fiecare dimineață și în fiecare seară se repeta aceeași scenă de dragoste?...
O, soarte schimbătoare și nestatornică! La fiecare pas desminți visurile fericii.

Prin întunecimea nopții vântul aleargă vînd monoton și trist. Sus în clopotniță tipă sinistru și răgușit un glas de cucuvea. O voce stridentă se sparge din când în când enervând auzul.

Ce impresii fioroase pentru sufletul încă neadormit, pentru gândurile ce tremură de emoțiile stărnite de amintire, în preajma prăpastiei vieții! Ți-se pare că se sbate prin vîzduh vre-o durere nemângăiată...

— Eleno, Eleno, auzi ceva? De un ceas

și mai bine ascult un glas neînțeles. Nu mă înduram să te scol; dormeai prea bine. Ascultă și tu... Așa e? E la ușă. S'aprimdem lampa și să vedem ce e.

Ușa se deschide încet. La razele lampei se lămurește din întunec un copil de fașă, abea de câte-va ceasuri venit pe lume. Eată-l că nu mai scâncește și obrazii lui năpădiți de lacrimi încep a suride cald exprimând bucurie...

— Sărmanul ce drăguț e. Cine știe al cui e? E fată... Ce mamă tirană și plină de păcate!

Să-l culcăm. Nu plânge puiul mamei.

Ce mirat se uită la mine. Par'că un instinct îi șoptește că cei ce-l mângăie sunt străini.

Uite cum mișcă buzele; par'că se încearcă a îngâna cuvântul: mamă.

Lampa se stinge. Copilul, speriat de întunec începe a scânci.

— Nani, nani pușor!

Sunt trei zile de când zădarnic se caută mama copilului lăpădat.

— Nicule, par'că mi-e milă să-l dau primăriei. Să declarăm că-l creștem noi. Am să-l îngrijesc ca o adevărată mamă. Ah, nu-l dau, e prea drăguț copilul... Mi-e milă...

După un an de zile apare ființa pe care, întunecul nopții ne-a oprit a o cunoaște

în momentele când a asvêrlit rodul dragostei sale la pragul aceleuia, care de atâtea ori i-a strins mâna jurându-i credință eternă odinioară...

Eat-o! În haine cernite. Esteriorul neglijat, fața posomorită, pe care durerile trecutului au îngălbenit-o ca ceara, ochii triști ce reflectă jalea gândurilor obosite de zadarnica căutare a unei nădejdi, a unei mângăeri, toate, toate spun povestea tristă a unei vieți căzute.

S'a oprit în fața unei porți închise. Printr'o mică crepătură străbate cu privirea în curte. Vede o copilă încercându-se a umbla în picioare... Părinții urmăresc cu bucurie fiecare mișcare a ei.

Ce contrast! În curte inimile rid, gândurile plutesc netulburate de griji în sfera viselor de fericitate; afară lângă poartă un suflet obosit de viață ar vrea să se smulgă din furtuna gândurilor, dar' nu poate. Se uită fix la mișcările copilei. Tremură de groază amintirilor. Gândirea ei devine din ce în ce mai confusă. I-se pare orbită de întunec. Puțerile o lasă. Caută sprijin. Ar vrea să înalțe către cer un strigăt, un blăstem ce-i trământă sufletul și îi e groază a-l rosti.

Involuntar, ridică mâna spre a deschide poarta, dar' un gând o oprește, voința răpită de emoția momentului șovăiește... Se retrage. Iși șterge lacrimile și pleacă. E mama copilei.

Un servitor al spitalului Colentina s'a oprit în stradă și caută numărul casei. În mână ține o scrisoare pe care stă scris: d-lui N. F., avocat str. X... N. X. Peste câteva minute Nicu cetește conținutul scrisoarei. Se uită la nevastă-sa uimit de vorbele pe cari din nou le cetește și nu-i vine a crede.

Intr'o trăsură ce a luat direcția spitalului sunt trei inși: Nicu, Elena și copilul lor cea mică. Amândoi tac și par a fi gânditori. Mereu își repetă în gând vorbele: Aduceți copilul. Mama grav bolnavă dorește a o vedea.

Mirosul doftoriilor și gemetele lungi ale femeii ce zace de două luni uitată de toți, nemângăiată de nimeni, par'că măresc jalea închisă între pereții răci și tăcuți ai spitalului.

Ochii stînși ai bolnavei se aprind. În ei se sbate o vâpae, tremurătoare ca flacăra ce e aproape a se stinge... Un zimbet scin trece peste fața ei întunecată de suferințe. Revede trecutul și în farmecul amintirilor face un semn de chemare aceleuia-ce stă perdut înaintea patului cu copilul de mână. Ți-aduci aminte de modista cea sburdalnică... Ți-am încredințat-o căci ești tatăl ei. Atâtea mai șoptește. Sărută copilul. Cu un greu oftat cuvintele i-se sting, trupul sec de boală se cutremură de o convulsie și apoi cade în nesimțire, cu ochii pironiți la copilă...

(n.p.)

I. T.

170, cari s'au aflat în el, au fost omorîți. Numărul prizonierilor englezi în Pretoria e de 1338.

Londra, 18 Nov. n. În Africa-sudică au sosit săptămâna din urmă 19.778 ostași englezi. Dintre acestia 9063 au fost duși la Durban.

Capstadt, 19 Nov. n. Africanderii sunt gata să se răscolească contra domniei engleze, așteptând numai momentul potrivit, pentru a se alătura la frații lor de-un sânge, la Transvallieni.

Londra, 20 Nov. n. La Pietermaritzburg 10.000 de Buri așteaptă sosirea și atacarea trupelor auxiliare engleze, cari sunt conduse de generalul Buller.

Londra, 21 Nov. n. Pentru întărirea trupelor Burilor, în număr de 1300, cari au ocupat Colesbergul, au mai sosit încă 1500 Buri. Ei sunt bine aprovizionați. La Belmont ei sunt în număr de 1200.

Durban, 21 Nov. n. Buri au rupt firele de telegraf dela stațiunea Highlands, așa că acum a încetat ori-ce legătură telegrafică între Highlands și Estcourt.

Durban, 22 Nov. n. Cetățeanul olandez Vermach este numit de jude al teritoriilor Hadpmaakar și Umsinga. Noul jude a provocat pe coloniștii nemți din Greitown că sau să se alieze la Buri, sau să părăsească teritoriul.

Din România.

Luni în săptămâna aceasta, ziua Sf. Mihail și Gavril, ca în toți anii, așa și de astădată, s'a sărbătorit în București cu adevărată pompă de cătră studenții români, făcând o manifestațiune grandioasă la statua marelui erou și domn Român, Mihail-Viteazul. Cu drapel în frunte studenții s'au dus la statua nemuritorului erou și au depus o frumoasă coroană pe ea, rostind și mai multe discursuri. De aci s'au dus la bătrânul luptător național V. A. Urechia, unde studentul C. Brăescu a ținut o vorbire, la care dl Urechia a mulțumit foarte mi-cat. S'a făcut pelerinaj și la mormântul preotului Mihail Eminescu.

INTĒPLĂRILE SĒPTĒMĂNEI

Mercuri în 22 Nov. n. a. c. s'a deschis la Blaj sinodul arhidieceșan. Intrarea în sală a I. P. S. Metropolitului Mhályi a fost primită cu însușite strigăte de trăeasca. După rostirea cuvântului de deschidere protopopul Solomon din M-Ludoș a mulțumit Metropolitului pentru dragostea ce-o arată față de biserică și l'a asigurat că întreaga arhidieceșă e gata a aduce ori-ce jertfe pentru binele și mărirea ei. După alegerea a 4 notari s'a purces la verificarea membrilor sinodali. S'au ales apoi 4 comisii, cu însărcinarea a studii agendele acestui sinod. I. P. S. Metropolitul a propus apoi ca să se expedieze din partea Sinodului o adresă omagială în l. latină P. S. S. Papa Leo al XIII-lea și una în l. română M. S. Impăratului. Cu acestea ședința I. s'a închis.

În orașele din Boemia, dar' mai ales în Praga, s'au ținut zilele trecute mai multe întruniri publice. La acestea au luat parte toți primarii și șefii autorităților districtuale. S'a hotărât cu unanimitate, ca dela Anul-Nou încolo ori-ce ordin ar da puterea de stat, organele administrative să nu-l execute.

În ședința de Sâmbăta trecută a parlamentului a ajuns în discuție și chestia congrui preoților confesiunilor necatolice, spre care scop anul acesta s'au luat în budget numai 500.000 fl. Ministrul a spus parlamentului că această sumă nu e îndestulătoare, și cere un nou credit de 100.000 fl.

Despre călătoria Impăratului Wilhelm II. al Germaniei în Anglia »Kölnische Zeitung» scrie următoarele: Politica germană este, ca ea în toate părțile să-și păstreze neutralitatea. Scopul ei este, ca să se mențină pacea europeană, până când interesele germane nu vor fi atacate. Aceasta este și ținta acestei călătorii. Ea nu va înmulți puterea engleză pe mare sau în Africa, și nici poziție contra Burilor nu va lua. Sunt unele cercuri conducătoare engleze, cărora nu le place această ținută a Germaniei, și ar voi ca să o silească a o schimba. Dar' aceasta nu se va întâmpla.

NOUȚĂȚI

DI V. A. Urechia, după-cum aflăm, va face un cadou ministrului italian, dlui Baccelli. Cadoul va fi un obiect de artă în bronz, care reprezintă pe o frumoasă țerancă română îmbrățișând pe o frumoasă țerancă italiană. Speșele se vor acoperi prin colecte publice.

Pertractarea finală a procesului dlui Tit L. Albi în cauza fondului lui Iancu se va ținea la Alba-Iulia în 30 Nov. n. a. c.

O nouă dare. Este știut, că până de prezent pentru bolnavii s'eraci plăteau comunele aruncul de dare. Incepând cu anul viitor, acest arunc îl vor plăti toți contribuenții de dare.

Castelul „Achileion” al răposatei Impărătese Elisabeta, care a fost situat pe insula Corfu, a fost cumpărat de cătră un englez cu 1,000.000 fr.

Achitat. Dl Ioan Russu Sirianul, redactorul »Trib. Pop.», a fost achitat de curtea cu jurați din Oradea-mare, în procesul de presă ce i-s'a intentat de cătră dl Dim. Magdu, pentru vătămăre de onoare.

Fantasia unei copile. Foile engleze scriu despre un rar cas cataleptic. În Manselton, s'a bolnăvit acum vre-o 6 săptămâni o copilă de 10 ani. Ea a căzut într'o stare de apatie, care a fost uneori întreruptă de spasmi. Medicii cu toată silința ce și-au dat-o, nu i-au putut ajuta nimic. În timp de 5 săptămâni ea n'a beut decât apă, așa că a slăbit atât de mult, încât se părea că e numai un schelet. La începutul săptămânei a șasa, deschizându-și ochii, toate câte erau în jurul său i-s'au părut străine. După aceea închizându-i eară, a ridicat un deget în sus, zicând că ea a fost în cer, și nu vorbea despre altceva, decât despre locul unde s'a aflat. Ear' la întrebările părinților ei răspundea, că ea ar dori să se reîntoarcă eară la ângerii cei frumoși, cari sunt așa de fericiți și au o voce atât de dulce. Medicul, care se afla tocmai de față, auzind acestea a zis, că ea pentru aceea vorbește tot despre cer și ângeri, fiindcă doar' părinții ei i-au spus multe despre acelea lucruri. Tatăl i-a spus însă că el tocmai nu i-a prea vorbit despre așa ceva. A doua-oră când s'a trezit din apatie, earăși a povestit despre petrecerea ei în cer, zicând că acolo sus i-au spus, că trebuie să mai stea puțin timp la părinți, înainte de ce va fi luată pentru totdeauna. Medicii au puțină speranță că ea se va mai reînsănătoșa.

O femeie s'eracă naintea Impăratului. Cu ocaziunea audiențelor din urmă în palatul din Bpesta a produs mult haz o femeie s'eracă, care s'a prezentat desculț înaintea Impăratului. Femeea e din Dobrițin, care nevind bani destui de drum, s'a dus cu trenul numai până la Solnoc, ear' de-acolo a luat-o pe jos, având în spinare un pachet mare. Intrând în cancelaria cabinetului au întreat-o cu de-amănuntul că din ce cauză a venit. Ea a spus că fiind bătrână și deci slăbită de puteri, ba că nici nu mai vede bine, nu este în stare să se mai susțină singură și că are un fecior, pe care i-l'au dus cătană și deci ar dori să se roage de Impăratul, ca să-l sloboadă acasă, deoarece-ce reprezentanța militară din Seghedin, cu toate-că a rugat-o de aceasta, n'a voit să-i îplinească cererea. Au lăsat-o deci să intre la Impăratul, căruia bătrâna i-a spus toate necazurile și Impăratul i-a promis că într'o săptămână feciorul ei va fi liber. După acestea s'a petrecut un caz, care a făcut pe Impăratul să ridi cu poftă. Bătrâna de bucurie că-și va vedea cât de curând feciorul, a scos din pachetul ce-l avea un covrig și l'a întins Impăratului, care i-a mulțumit de el, dar' nu l'a primit, spunându-i că medicul i-a interzis mănăcarea de covrigi. Ieșind afară, bătrâna a dat covrigul unui vardișt, dar' nici acela nu l'a mănăcat, ci l'a dat unei alte femei s'erace, care se afla în curte.

Testimoniile de paupertate, cari până de prezent, cu ori-și-ce ocazie, trebuiau să fie subscribe și de preot, afară de autorități, de aci nainte, în urma unei ordinațiuni ministeriale, vor avea aceeași valoare și dacă vor fi subscribe numai de autorități, ca-și-când ar fi subscribe și de preoți.

Scrisoare tristă. Poliția din Budapesta, a primit zilele trecute următoarea scrisoare: »Eu mă voi sinucide, fiindcă vieța nu plătește nimic. Cadavrul îl veți afla sub podul dela drumul de fer și vă rog ca să-l anatomisați și despre aceasta să înștiințați și pe părinții mei, cari locuiesc în Győr. Numele meu e Kovács Antal, cală de croitor din Győr. E mai bună moartea decât vieța. Vestmintele și orologiul să fie ale fratelui meu. D-zeu cu ei!» Poliția a început a-l căuta, dar' încă nu l'a aflat.

Sinucidere în urma blăstemului. Neguțătorul de vin Kende Lajos din Seghedin, în vîrstă de 25 ani, s'a sinucis. Causa sinuciderii n'a știut-o nime. O zi după sinuciderea lui, fratele său a primit însă dela el o scrisoare, pusă la postă înainte de sinucidere. În scrisoare nenorocitul, care se vede că a fost puțin smintit la creeri, și-a descris astfel cauza sinuciderii: »Nu te mira de fapta mea. Asta

așa a trebuit să se petreacă. Un lucru particular s'a întemplat cu mine, e cam de mult de-atunci, dar' îmi este încă viu în memorie și din vîrstă copilăriei mă tot persecută. Cu o ocaziune, când am fost încă școlar, m'am preumblat pe malul lacului, cu încă 3 colegi, fumând țigarete. Deodată vin doi dni bătrâni cari ne-au înfruntat pentru-că fumam. Noi mîniându-ne, am început a ne bate joc de ei și a-i injura, la ce unul dintre ei a zis: »Acestia zău că încă nu vor îmbătrâni și nici nu vor muri moarte naturală. Și blăstemul lui s'a împlinit, căci de-atunci toți 3 colegii mei s'au sinucis (aci le înșiră apoi numele), eu am rămas pe urmă. Blăstemul m'a ajuns acum și pe mine: o putere căreia nu mă pot opune, îmi dă în mână arma ucigătoare!» Cetind scrisoarea, fratele meu și-a adus aminte, că nenorocitul adese-ori i-a povestit despre acel blăstem.

„Diplome maramureșene din secolul XIV. și XV.” va fi titlul unei broșuri ce va apare anul viitor, edată de dl Dr. Ioan Mihályi din M-Siget. Broșura va cuprinde 350 documente istorice din anii 1300—1500 privitoare la comitatul Maramureș. Diplomele se vor publica în două edițiuni, una cu extrasul și adnotațiuni în limba română, alta în cea maghiară, formând laolaltă un volum de 40—50 coale tipar octav mare. Prețul unei broșuri legate 5 fl. (în piele 6 fl.) Cei-ce doresc a se abona, sunt rugați a trimite banii la dl Dr. Ioan Mihályi.

Furt de dinamită. Dela magazinul de dinamită a căilor ferate din Doman s'au furat 55 klg. de dinamită. Acest furt a pus în uimire pe toți locuitorii acelei comune, căci magazinul totdeauna este și ziua și noaptea strașnic păzit. Gendarmeria, care s'a pus în urmărirea hoților, nu i-a putut încă afla.

Nenorocire. Dl Emil Romoșan, scriitor în cancelaria dlui adv. Körösy din Hațeg, fiul dlui Basiliu Romoșan din Oraștie, mergând dela Puj spre Hațeg pe ridicătura dintre șine, a lunecat și și-a rupt piciorul.

În cimiterul din Esztergom s'a dat peste cadavrul unui om, care după purtarea vestimentelor se vedea că a fost din o familie bună și avută. Tmpla dreaptă e străpunsă de un glonț. Lângă el nu se afla nici o armă. De aci se deduce că el a fost omorît de alții. Din cercetările făcute de poliție s'a constatat, că el se numește Jelenic Arthur, comerciant din Bojt, care numai de curând s'a căsătorit și s'a dus la Esztergom pentru a țirgui. Bani nu s'au aflat la dînsul, cu toate-că femeea lui susține că a luat cu sine 200 fl. și mai multe hărții de valoare.

Post de 48 de zile. Un paroch din New-York, anume Hughes Perry, pătîmind de mari dureri de stomac, s'a hotărât ca să nu mănance nimic timp de 48 de zile. În primele zile ale postului s'a simțit deja mai bine, cu toate-că puterea a început a-i scădea. În tot acel timp el n'a stat în pat, ci a făcut dese preumblări, bînd numai apă goală. După 48 de zile, simțindu-se cu totul bine la stomac, a început earăși a mănca și puterile îi cresc din nou, așa că acum este deplin sănătos.

Bătăie între Țigani. O caravană de vre-o 30 Țigani, cari treceau pe la Nagy-Bobroc, din unele neîțelegeri au ajuns la bătăie, rămânând pe câmpul de luptă 3 morți, 2 cu ochii școși și mai mulți greu răniți.

Un nas cărpit. Judele Stefan Mihóca din Kovesd, ducându-se la țirg în Oedenburg, a intrat într'un birt, unde s'a așezat la o masă cu un anumit Polgar. Acesta făcea mereu la glume asupra judeului, care după-ce s'a cam cherchelit, a început a deveni tot mai infuriat, până-ce deodată se repede la Polgar și-i mușcă nasul rupându-i-l în două. În urma aceasta îndată a fost arestat. Dar' Polgar s'a dus la poliție și acolo a spus că să-l sloboadă, deoarece-ce nasul lui demult a fost numai așa cărpit și deci a trebuit să se rupă dacă l'a prins de el. Astfel judele a fost pus pe picior liber. Dar' ducându-se spre casă, l'a ajuns o altă nenorocire. Pe drum s'a întalnit anume cu un fecior, pe care în beția lui, fără de nici o vină, l'a junghiat cu un cuțit. Acum se află de nou în închisoare.

Atentat asupra unui executor. Din Lugos se scrie, că asupra executorului Mihail Grifaton, care s'a dus în Șeuș, comună aproape de Lugos, s'a încercat un atentat. Afându-se executorul seara la cină în casele preotului de-acolo, deodată s'au trezit cu câteva pușcături prin fereastră. Cei din casă au ieșit îndată afară și au slobozit și două focuri de revolver asupra a două umbre ce se vedeau prin întunec, dar' fără rezultat. Până de prezent făptuitorii nu s'au putut afla. Se crede însă că ei sunt locuitori din acea comună, și sunt infuriați asupra executorului, fiindcă

acela s'a dus să încasseze suma de 20.000 fl. cu care reștează comuna pentru dare.

Rupere de nori. Partea sudică a Athenei, capitala Greciei, în urma unei ruperi de nori, a fost inundată, surpându-se mai multe case și înecându-se și câțiva oameni.

Omor. În Palkowitz a fost găsit într'o stradă cadavrul unui om de 59 ani, Karl Wolny. Făcându-se cercetare s'a constatat că el a fost omorît de însași femeea sa, care imediat a și fost arestată.

Încercare de fugă. În trenul ce mergea Luni spre Znaim s'a aflat și un deținut, care văzând că se apropie de locul unde trebuia să se coboare, a sărit atară din cupeu și a luat-o la fugă. Gendarmul, care îl însoțea a sărit îndată după el, dar' a picat atât de rău, încât și-a rupt un picior. Fugarul însă tot a fost prins de un lucrător al căii ferate.

Urmările unei glume. Servitorul Michail Szecsödy din Rab descărca zilele trecute niște bucate cu un prieten al său. Acesta voind să facă o glumă cu Szecsödy, când el se pleca jos pentru a ridica un sac, prietenul său slobozi pe spatele acestuia un alt sac plin cu bucate, care îndată îl turti la pămînt, strivindu-i pieptul. Acum se află în spital cu puțină speranță de-a mai scăpa.

Cutremur de pămînt. În districtul Aidin, Asia-mică, în urma unui puternic cutremur de pămînt, s'au surpat 6000 de case, au murit 300 de oameni, ear' 400 au fost greu răniți.

Despre o statistică vrednică de notat ia notiță foaia »Medicinal Zeitung». Dl Alfred Arkas a constatat, că omul în decurs de 12 luni rostește 11,800.000 cuvinte și împărțește 1200 strîngerii de mână. În aceste 12 luni el își ridică pleoapele de 94,600.000 de ori. Ear' dl P. W. Everett a constatat, că vieța unui om de 70 ani, este astfel compusă: el doarme 24 ani și 9½ luni, se recrează în 11 ani și 8 luni, se nutrește în 5 ani și 10 luni, face mișcări în 5 ani și 10 luni și se îmbracă în 2 ani și o lună. Ca timp perdut el socotește 1 an și 5 luni.

FEL DE FEL

Dobânda Jidanului. — Dragă Auchile! Am gândit iu și Sarah al mio si chimpărăm un iape alb și un chârte se mergem cu marfi la țirg. Și am sichiit iu și Dimnaei se rugăm pe Dimita si împrumut la noi 500 lei.

— Bine, iu da la voi.
— Merși Auchile, dar' ce dobândă ne ceri?
— O se dați 9 la sută.
— Ai vei, Auchile, nu ai frichi de Dimnizeu se iai la mine noua la sute, iu credeam che si mi dai cu 6 la sută.
— Dai tu numai 9 și n'ai habar che Dimnizeu chind se uită di sus tot 6 vede.

Țiganul și Românul. — Era iarnă, ger de trosneau lemnele. Un țigan tremura de frig și-i era foame. Văzându-l un român îl întreată: »Măi țigane, ce ai dori tu acuma mai mult, să mănanci ori să te încălzești.

Hei, hei, românico, aș vrea să frig slănină și să stropesc pânică cu untura ce curge din ea.

Bucuria lui Păcală. — Tândală își găsește amicul, Păcală, chefiind și-l întreată: — Ce-ai pățit de chefuești, ori ai câștigat la loterie losul cel mare?
— Nu, răspune Păcală, dar' mi-a ars casa și... bea și tu de te veselește; soacra mea, care era acolo, neputând fi scăpată din cauza flacărilor, a murit carbonisată.

Ultime Știri.

Comisiunea austriacă și ungară, însărcinate cu stabilirea cotei au ajuns la deplină înțelegere. Ea a fost stabilită pe 10 ani. Pentru Ungaria cu 34.4, ear' pentru Austria cu 65.6.

POSTA REDACȚIEI.

Dlor V. S. și I. B. Deoarece-afacerea, după-cum suntem informați, se află la Consistor spre competență apreiare și decisiune, credem că este de prișos a mai reveni asupra ei.

Dlul N. S. în H.-B. Suma trimisă am primit-o cu mulțumilă. Pe anul de față mai reștiți cu 1 fl. 50 cr.

Dlul I. D. în O.-S. Același răspuns.

Din public.

— Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu primește răspunderea. —

Mulțumită publică.

Petrecerea de dans împreună cu concert, ce s'a arangiat la 18/30 Iulie a. c. în Ilia-murășană cu ocaziunea adunării despărțământului VIII. al »Astrei« a avut un succes peste așteptare. La acest strălucit succes, mai ales în partea lui morală, au contribuit foarte mult binevoitorul concurs al bravului și simpatifului domn G. Șorban, conservatorist în Viena și al zeloasei tinerimi studioase române din Dobra și jur, cari au atras mulțime mare de public, inteligență și popor din loc și jur, care numai rareori poate vedea petreceri adevărat românești.

Din prețul de intrare s'a încasat frumoasa sumă de 103 fl. 40 cr. La aceasta au suprasolvit domnii: Șorban István, notar 3 fl., Avram P. Păcurar, protopresbiter, Dimitrie Lăcătuș, notar și Ioan Crișan câte 1 fl. 20 cr., Dr. Atlász Eduard, medic, Hesz Imre, mag. post., Florian Budui, comerciant, Simeon Dragomir, notar, Grim Eduard, comerciant, Sztojka Gábor, comerciant câte 1 fl., Vildt Iosef, jude reg. și Georgiu Popoviciu, paroch în Leșnic câte 70 de cr., Alexandru Moldovan jun., of. de bancă și Klein Mór câte 50 cr., Szigethi Gyula, preot rom-cat., Höhn Károly, pretor, Georgie Stoicoviciu, cancelist, Ioan Onea, subnotar. Ioan Olariu, subnot., Orbán István, inginer, N. Comloși, d-șoara Aurelia Comloși, Sztojka Lajos, Emilian Cătană, Herskovits Lajos, Káfká Márkus, Vajda Béla, vig. fin. și Károly Sándor, vig. fin. câte 20 cr., d-șoara Szvoboda M. 10 cr.

Prin oferte benevole au contribuit domnii: Goró Ede, protopretor, d-na v. d. Barsay Abráh., Simon Gábor, jude reg. pens., Franka Lajos, proprietar și parochul Teodosiu Popa

câte 1 fl., ear' Petru Moisin, proprietar în Hunedoara 2 fl., Reisner Mór, comerciant 1 fl. 50 cr., Ribiczey Iosef, proprietar și Serester Robert câte 1 fl.

Peste tot au încurs dară 131 fl. 80 cr., din care substrăgându-se spesele de 115 fl. 18 cr., rămâne un venit curat de 16 fl. 62 cr., care sumă s'a transpus la cassa bisericii gr.-or. din loc în favorul căreia s'a fost destinat.

Pentru binevoitorul ajutor moral și material primească toți marinimoșii contribuitoari precum și membrii din comitetul arangiator și pe calea aceasta expresiunea celei mai călduroase mulțumite.

Ilia, în Octomvrie 1899.

Un membru din comitet.

Bibliografie.

În institutul de arte grafice și editură »Minerva« Filip, Moroianu, Popovici și Tălășescu, București, str. Regală Nr. 6, a apărut »Călimdarul Minervoi« pe anul 1900. Cuprinde pe lângă partea calendaristică și o frumoasă și bogată literatură cu mai multe ilustrațiuni. Hârtie fină și tipar curat.

Au apărut: Protocoloalele »Congreselor extraordinare« naționale bisericesti ale metropoliei Românilor gr.-or. din Ungaria și Transilvania, convocate la Sibiu pe 29 Dec. n. 1898 pentru alegerea de metropolit și pe 28 Maiu n. 1899 pentru întregirea venitului preoțesc. Editura Metropoliei Sibiu, tiparul tipografiei archidieceșane.

»Călimdarul Poporului« pe anul 1900 a apărut la »Tipografia«, societate pe acții în Sibiu. Ca în toți anii, așa și de astădată, călimdarul acesta are un cuprins bogat și e scris într'un stil popular.

Redactor responsabil: Petru P. Barițiu

Ich mache hiermit höflichst bekannt, dass in meiner Villa **schöne Möbel** zu verkaufen sind.

Pauline v. Kopetzky.

Aduc la cunoștința on. public, că în vila mea din Orăștie sunt mai multe **mobile frumoase** de vândut.

(614) 2-3 Paulina de Kopetzky.

Moartea cloșanilor!

(Felix Immisch, Delitzsch)

este materia cea mai bună pentru a otrăvi repede și sigur cloșani și șoareci

Nu e vătămător oamenilor și animalelor de casă. (609) 5-5

Se capătă în pachete cu câte 30 cr. la farmacia: **N. Vlad** din **Orăștie**.

Reuma-Geist

se numește

un fel de medicament, care la expoziția higienică ținută la anul 1895 în Cairo și la 1896 în Londra, a fost distins cu **medalie de onoare și cu medalie de aur**. Acest medicament a fost aprobat de cei mai distinși medici și se întrebuițează în cele mai mari spitale. El are o influență repede asupra ori-cărei părți a corpului, și anume contra **reumatismului, nervosității, podagrei, ișlas și astma**.

Influența lui în unele casuri este așa de extraordinară, că și la boale mai învechite, dacă se întrebuițează și numai odată, înceată ori-ce durere.

Durerea de dinți și de cap înceată în 5 minute!

Prețul unei sticle, cu îndrumările de lipsă, este **1 coroană, calitate mai tare 2 coroane 40 fileri**.

Deposit principal în Budapesta, la farmacia d-lui **Iosif Török**, Király-utca 12, și la dl. Dr. A. Egger, Váci-körút 17, precum și în toate celelalte farmacii din capitală și provincie, și la producătorul

WIDDER GYULA

farmacis.

Sátorajka-Ujhely.

Comande din provincie se efectuesc (603) cu acurateță. 6-10

Deposit în Orăștie la dl. **Josef Graffius**, în Sibiu la **I. C. Molnár**, **Heinrich Gottlieb** și **E. Rumler**, în Szász-Sebes la **Ludwig Binder** și **W. Lederbilger**.

400 de ferii de vinars de prune

se află de vânzare la **Iosif Bogdan**, preot în **Mada**, p. u. **Algyógy**.

(618) Vinarsul e curat și fabricație română. La cerere se trimite muștră gratis. 1-2

Tipografia aceasta este provăzută cu cele mai bune mijloace tehnice și fiind bine asortată cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, este pusă în pozițiune de a putea executa ori-ce comande prompt și cu acurateță, precum: Oपुरi

„Minerva“ inst. tipografic, societate pe acții în Orăștie

și broșuri, placate, bilete de logodnă și cununie, carte și epistole, couverte în toată mărimea, note, circulare și preț-curenturi, bilete de vizită, după plac și cerere, registre și imprimare pentru toate speciile de serviciuri, bilanțuri, compturi, adrese și anunțuri. Tipărituri de tot felul pentru băncile românești. Asigurăm totodată pe cei-ce binevoesc a ne onora cu comandele d-lor, că pe lângă promptitudine și acurateță, ne vom nisui ca lucrările săvârșite în această tipografie, să fie lipsite și de erorile de tipar.

Prețuri foarte moderate!

Comande din afară se efectuesc repede!